

Bejun Mehta

Contratenor

DIMARTS, 25 D'ABRIL DE 2017 – 20.30 h

Sala de Concerts

Bejun Mehta, contratenor
Akademie für Alte Musik Berlin
Bernhard Forck, concertino director

I

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Ària de la cantata *Siete rose rugiadose*,
HWV 162

6'

Cantata *Mi palpita il cor*, HWV 132c

11'

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concert per a cordes en Re menor,
RV 129, “*Madrigalesco*”

6'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Cantata *Ich habe genug*, BWV 82

21'

1. Ària: “Ich habe genug”
2. Recitatiu: “Ich habe genug”
3. Ària: “Schlummert ein, ihr matten Augen”
4. Recitatiu: “Mein Gott! wann kommt das schöne: Nun!”
5. Ària: “Ich freue mich auf meinen Tod”

II

Johann Christoph Bach (1642-1703)

Lamento - Ach, daß ich Wassers g'nug hätte

8'

Antonio Vivaldi

Cantata *Pianti, sospiri e dimandar mercede*, RV 676

10'

6' **Antonio Caldara** (1670-1736)

Simfonia núm. 12, en La menor, per a corda i baix continu, “*la Passione di*

Gesú Signor Nostro”

7'

1. Grave
2. Allegretto
3. Adagio
4. Allegro

Melchior Hoffmann (ca. 1679-1715)

Cantata *Schlage doch, gewünschte Stunde*, BWV 53

7'

Georg Friedrich Händel

I will magnify thee, HWV 250b

8'

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA CX — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros. — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Plusfresc — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Inclos Interiorisme, S.L. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Teatre Romea — Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari

El Barroc, amb els seus contrastos i la seva resplendor, va tenir en la veu, instrument humà i espectacular com cap, el vehicle ideal per captivar un públic àvid de teatralitat i emocions. Els *castrati*, veritables emperadors del cant que van regnar en una època ja mítica, van ser els cantants favorits d'un període en què els grans compositors operístics, amb Händel al capdavant, van escriure veritables obres mestres de la filigrana vocal i les seves possibilitats. En el Barroc, l'artifici i la seva brillantor també té el seu *alter ego*, el seu pathos i els seus moments de recolliment i emotivitat sublim. Part d'aquesta faceta cambrística, protagonitzada aquí gairebé sempre per una veu solista, amb acompanyament de baix continu i un grup reduït d'instruments, els va recollir la forma musical denominada *cantata da camera*. L'acurat i preciosista programa presentat en aquest concert embasta algunes d'aquestes cantates, tant en el seu vessant profà com en el de temàtica sacra, en què el protagonisme de la veu s'alterna amb solos *obbligati*, recitatius i àries. El soliloqui vocal cantat es pot assemblar al d'una ària d'òpera, encara que seria més correcte catalogar-los com petites òperes el dramatisme i l'eco musical dels quals són condensats de manera minimalista *alla barocca*.

Escrita en el període de 1711-1712, la cantata de cambra *Siete rose ruggiadosse, HWV 162* presenta el Händel intimista que sap atorgar al cant amb un acompanyament de baix continu i cordes, una profunditat expressiva i emotiva de resultat irresistible. La senzilla escriptura vocal d'aquesta ària lament gronxa l'oient en un hipnòtic estat de bellesa arcàdica, sobre un text metafòric que utilitza el simil poètic de la rosa i els llavis de l' enamorada.

Mi palpita il cor, HWV 132c composta el 1710, pertany, com l'anterior, al període posterior a l'estada a Itàlia, on Händel va assimilar de manera extraordinària l'escola de la *cantata da camera*. *Il caro sassone*, com el van batejar els italians a causa de l'èxit de les seves òperes escrites i estrenades allà, com la impactant *Agrippina* (Venècia, 1709), va saber absorbir de manera extraordinària l'estil musical de les escoles napolitana i veneciana. El seu art musical es va formar també sota el mecenatge de cardenals, com Pamphilli i Ottoboni, en una Roma on les seves cantates es van interpretar davant un públic selecte i culte propi de l'entorn dels Estats Pontificis. Destaca en aquesta cantata el solo de flauta *traverso*, amb les seves alternances i joc amb el cant solista i les seves al·literacions i recerca de la complicitat entre l'escriptura vocal i la instrumental, tan pròpia del Barroc.

Els mons paral·lels i fascinants de l'obra de Bach, amb les seves insondables cantates sacres, suposen l'altra cara de la moneda musical barroca en contrast amb Händel. Entre les seves cantates més esplèndides es troba *Ich habe genug, BWV 82*, estrenada el 1727 a Leipzig, en la qual es poden advertir –i gaudir-ne– les principals qualitats i característiques de la cantata sacra bachiana per a veu solista sense cor. Cinc moviments, tres àries amb dos recitatius, amb una exigència per a la veu solista que resideix en un ús virtuosístic del control de la respiració, l'expressivitat i profunditat d'un text que descriu el cansament del cos i la serena placidesa de l'ànima ja preparada per unir-se feliçment a Déu. Aquí l'ús de l'*obbligato* amb la melosa sonoritat de l'oboè *da caccia*,

substituïda en la seva versió de soprano per una flauta, dóna un caràcter elegíac i transcendent a la cantata. Bach subministra de manera magistral el *tempo* de les àries, tot atorgant un paradís arcàdic en la primera ària: “Ich habe genug”, que es transforma en un comiat místic en la segona ària: “Schlummert ein”, per finalitzar amb la tercera i més breu “Ich freue mich auf meinen Tod”, en què l'alegria solista reivindica la mort com un alliberament extàtic.

Johann Christoph Bach va ser un reconegut compositor i organista, cosí del pare de Johann Sebastian, a qui va fer classes musicals i del qual va rebre grans elogis. *Ach, daß ich Wassers g'nug hätte* és una ària lament de gran efecte dramàtic, en la qual la veu es fusiona amb el violí solista, sobre un intens baix continu, desgranant un text de penediment del penitent temorós de Déu. L'expressivitat de la línia melòdica sembla dibuixar les llàgrimes de purificació del protagonista, que repeteix “*Ach, dass ich Wassers gnug hätte in meinem Haupte, und meine Augen Tränenquellen wären, dass ich Tag und Nacht beweinen kömmt meine Sünde.*” (“Ai, si pogués contenir prou aigua al meu cap, i els meus ulls fossin fonts de llàgrimes, per plorar dia i nit pels meus pecats!”) Un final tallant, suspès en l'aire sobre la paraula Sünde (pecat) deixa l'oient en un estat de catàrtica i mística placidesa.

Formada per dues àries amb els seus respectius recitatius, la cantata *Pianti, sospiri i dimandar mercede, RV 676* d'Antonio Vivaldi mostra la facilitat melòdica d'Il Prete Rosso, però sobretot la inigualable vitalitat d'una orquestra de cordes inconfusible. El característic segell vivaldià, amb els *tempi* frenètics i contrastants, lent-ràpid-lent en el cas de “Lusinga è del nocchier”, o en la vibrant i vertiginosa ària “Cor ingrato”, impulsen el solista a un exigent exercici de *coloratura* que requereix una tècnica impol·luta.

En l'univers fascinant de les àries amb solos obligats del període barroc, sorprendrà la bonica *Schlage doch, gewünschte Stunde, BWV 53*, durant molt de temps atribuïda a J. S. Bach, però amb un cert quòrum que n'atorga avui dia l'autoria a Georg Melchior Hoffmann (1684-1715). Aquí l'instrument en duo amb el cant solista són unes campanes, cas insòlit en el cas que fos de Bach, que li confereixen un efecte sonor exòtic mentre la veu repeteix “*Schlage doch...*” (“Sona hora desitjada”). La campanes s'ofereixen com un timbre celestial que obre les portes del cel al creient amb una alegria contagiosa.

Händel va afegir a la seva ingent i influent obra anthems com *I will magnify thee, HWV 250b*, compost el 1724. Aquesta forma musical de celebració típicament anglesa va ser escrita durant el seu període com a compositor associat a la Royal Chapel. Breu, senzilla i agraïda, l'anthem tanca amb el seu devocional text de lloança a Déu un programa en el qual el discurs profà i el metafísic es donen la mà per acostar i gaudir de la veu de Bejun Mehta, un dels contratenors més reclamats actualment per les seves bellesa tímbrica i força expressiva. Hereus dels llegendaris castratti, els contratenors ofereixen una visió i sonoritat úniques per a un repertori com el presentat, que amb la seva característica vocalitat i actual perfecció tècnica els converteix en protagonistes ideals del Barroc, moviment musical avui dia en plena època daurada de la interpretació.

Jordi Maddaleno, crític d'òpera

Biografies

Bejun Mehta Contratenor

És un dels contratenors més destacats del món i un convidat habitual a les principals sales d'òpera i de concerts internacionals. El nord-americà és, aquesta temporada, artista en residència a la Philharmonie de Dresden, on demostrarà la seva versatilitat artística en quatre programes diferents, com a cantant i director.

A més a més de las àries de Händel i Mozart de les grans òperes i oratoris, protagonitzà l'estrena francesa i americana de *Dream of the song* de George Benjamin, una cantata escrita especialment per a ell. En l'escena operística, recentment ha tingut un gran èxit al Teatro Real de Madrid en el paper de Bertarido de *Rodelinda* de Händel. Altres produccions l'han dut a interpretar Farnace de *Mitridate* de Mozart a la Royal Opera House del Covent Garden de Londres, el paper protagonista de *Tamerlano* de Händel al Teatro alla Scala de Milà i Oberon de *A midsummer night's dream* de Britten.

Els moments més destacats de les seves darreres temporades inclouen l'estrena mundial d'*Stilles Meer* de Toshio Hosokawa per a l'Staatsoper d'Hamburg en el rol d'Stephan, que es tornarà a interpretar durant la temporada 2017-18, així com una nova producció de l'*Orfeo ed Euridice* de Gluck sota la direcció de Daniel Barenboim a l'Staatsoper Unter den Linden de Berlín. A més a més del seu treball com a cantant, Mehta ha començat recentment a acceptar un o dos compromisos de direcció per temporada, i a oferir classes magistrals de cant, com les darrerament impartides en el marc del Projecte de Joves Cantants del Festival de Salzburg.

Bejun Mehta disposa d'un ampli catàleg discogràfic. El seu darrer CD, una col·lecció d'àries clàssiques titulades *Che puro ciel*, amb l'Akademie für Alte Musik Berlin i René Jacobs (Harmonia Mundi), va ser publicat la tardor del 2014 i guardonat amb Le Diamant d'«Opera Magazine», Choc de Classica. El 2016, el disc en directe *Dream of the song* de George Benjamin amb la Royal Concertgebouw Orchestra, amb el mateix compositor dirigint, va ser publicat en les sèries *RCO Live*, *Horizon7* de la Royal Concertgebouw Orchestra.

Biografies

Akademie für Alte Musik Berlin

Fundada el 1982 a Berlín, l'Akademie für Alte Musik Berlin (Akamus), s'ha consolidat com un dels pilars de l'escena cultural de Berlín, on gaudeix del seu propi cicle de concerts a la Konzerthaus de Berlín des de ja fa més de trenta anys i havent col·laborat amb l'Staatsoper berlinesa en el seu repertori barroc des del 1994. A més, la formació també té un cicle propi de concerts al Prinzregententheater de Munic des del 2012.

Amb prop de cent concerts l'any, actua en diferents formacions, de música de cambra a repertori simfònic, i és dirigida tant per directors convidats com per algun dels seus tres concertinos: Bernhard Forck, Georg Kallweit o Stephan Mai.

L'Akamus té, a més, una relació molt fructífera amb el RIAS Kammerchor, que ha desembocat en la producció de nombrosos discos premiats. D'altra banda, entre els seus convidats habituals figuren solistes internacionals, com Isabelle Faust, Andreas Staier, Alexander Melnikov, Anna Prohaska, Werner Güra, Michael Volle i Bejun Mehta, i a més ha col·laborat amb la companyia de dansa Sasha Waltz & Guest, amb la qual ha desenvolupat una exitosa producció de *Dido & Aeneas* (música de Henry Purcell) i *Medea* (música de Pascal Dusapin).

Amb més d'un milió de discos venuts, l'Akamus és una exitosa orquestra internacional que des del 1994 enregistra en exclusiva amb Harmonia Mundi France i que ha guanyat premis importants. El 2006 l'Akamus va rebre el Premi Telemann de Magdeburg i el 2014 la Medalla Bach i l'Echo Klassik.

El seu àlbum més recent inclou la *Música aquàtica* de Handel i *Elijah* de Mendelssohn, amb direcció de Hans-Christoph Rademann, i la *Passió segons sant Joan* de Bach, amb direcció de René Jacobs.

Concertino: Bernhard Forck; **violins primers:** Ariadne Daskalakis, Uta Peters, Gudrun Engelhardt; **violins segons:** Dörte Wetzler, Verena Sommer, Irina Granovskaya; **violons:** Sabine Fehlandt, Stephan Sieben; **violoncels:** Kathrin Sutor, Sibylle Huntgeburth; **contrabaix:** Andrew Ackerman; **clavicèmbal i orgue positiu:** Clemens Flick; **llaüt:** Daniele Caminiti; **oboè:** Xenia Löffler.

Palau de la Música Catalana Sol·licita ja el teu abonament Palau Grans Veus!

Descobreix la temporada 2017-2018, t'agradarà!

Anne Sofie von Otter
& Kristian Bezuidenhout
Mozart, Schubert i Beethoven

Piotr Beczala
Cançons italianes

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann
Cançoners italià de Wolf

Juan Diego Flórez
Àries de Mozart

Bryn Terfel &
Gulbenkian Orchestra
Comiat de Wotan de Wagner
i Mort de Boris de Mussorgski

Olga Peretyatko
Cançons de Schubert, Verdi i Glinka

Mark Padmore
& Cor de Cambra del Palau
Schubert i Britten

Abona't als 7 concerts partir de 232 euros
Abonament Jove -40%
Entrades individuals, packs a mida i itineraris a la venda
a partir del 31 de maig.

Més informació sobre cicles i modalitats d'abonament:
Telèfon: 902 442 882 / 93 295 72 42
taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

Textos

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Ària de la cantata *Siete rose rugiadose, HWV 162*

Aria

*Siete rose rugiadose,
nelle labbra del mio ben.
Sempre care se ridete,
se parlate,
se tacete,
accendete questo sen.
Siete rose, etc.*

Ària

Sou roses plenes de rosada
als llavis del meu estimat.
Us estimo tant si rieu,
com si parleu,
com si calleu;
enceneu aquest cor.
Sou roses, etc.

Cantata *Mi palpita il cor, HWV 132c*

Arioso e recitativo

*Mi palpita il cor,
né intendo perché?
Agitata è l'alma mia,
né so cos'è.*

*Tormento e gelosia,
sdegno, affanno e dolore
da me che pretendete?
Se mi volete amante, amante son;
ma, oh Dio, non m'uccidete,
che il cor fra tante pene
più soffrire non può le sue catene.*

Aria

*Ho tanti affanni in petto,
che qual sia il più tiranno
io dir no'l so.
So ben che do ricetta
a un aspro e crudo affanno
e che morendo vo'.*

Recitativo

*Clori, di te mi lagno;
e di te, o nume,
figlio di Citerea,
ch'il cor feristi
per una che non sa
che cosa è amore,
ma se d'egual' saetta
a lei feristi il core,*

Arioso i recitativu

Em batega el cor,
i no entenc per què
la meva ànima està inquieta,
no sé per què.

Turment i gelosia,
desdeny, angoixa i dolor
què preteneu de mi?
Si em voleu amant, ho seré;
però, oh Déu meu, no em mateu,
que el cor entre tantes penes
no pot patir més les seves cadenes.

Ària

Tinc tantes angoixes al pit,
que, quina d'elles és més tirana,
jo no ho sabria dir.
Bé sé que estic donant recer
a un aspre i cru afany
i que estic morint.

Recitativu

Clori, de tu em queixo
i de tu, oh Déu,
fill de Citerea,
que em vas ferir el cor
per una que no sap
què és l'amor,
però si amb una fletxa igual
fereixes el seu cor

*più lagnarmi non voglio;
e riverente inanti al simulacro tuo
prostrato a terra, umil, devoto
adorerò quel Dio,
che fe' contento e pago
il mio desio.*

Aria

*S'un di m'adora la mia crudele,
contento allor' il cor sarà.
Che sia dolore, che sia tormento
questo mio seno più non saprà.*

ja no em queixaré més;
i fent una reverència davant la teva imatge
prostrat a terra, humil, devot
adoraré aquell Déu
que em va fer feliç i va acomplir
el meu desig.

Ària

Si un dia m'adora la meva cruel,
aleshores el meu cor serà feliç.
I ni el dolor ni el turment
el meu pit coneixerà mai més.

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Cantata *Ich habe genug, BWV 82*

1. Arie (Alt)

*Ich habe genug,
Ich habe den Heiland, das Hoffen der Frommen,
Auf meine begierigen Arme genommen;
Ich habe genug!*

*Ich hab' ihn erblickt,
Mein Glaube hat Jesum ans Herze gedrückt;
Nun wünsch' ich, noch heute mit Freuden
Von hinnen zu scheiden.
Ich habe genug!*

2. Rezitativ (Alt)

*Ich habe genug!
Mein Trost ist nur allein,
Daß Jesus mein und ich sein eigen möchte sein.
Im Glauben halt ich ihn,
Da seh' ich auch mit Simeon,
Die Freude jenes Lebens schon.
Laßt uns mit diesem Manne ziehn!
Ach! möchte mich von meines Leibes Ketten
Der Herr erretten!
Ach! wäre doch mein Abschied hier,
Mit Freuden sagt' ich, Welt, zu dir:
Ich habe genug!*

1. Ària (contralt)

Ja en tinc prou,
tinc el Salvador, l'esperança dels piadosos,
als meus braços anhelants;
ja en tinc prou!

Cap a ell he dirigit la mirada,
la fe m'ha portat Jesús al cor;
avui desitjo, doncs, amb alegria
marxar d'aquí.
Ja en tinc prou!

2. Recitativu (contralt)

Ja en tinc prou!
El meu consol està tan sol
que voldria que Jesús fos meu, i jo d'ell.
Amb fe crec en ell,
perquè veig, com Simeó,
l'alegria d'aquella vida.
Unim-nos a aquest home!
Ai! Voldria que de les cadenes del cos
el Senyor m'alliberés!
Ai! Si el meu comiat fos ara,
a tu, món, amb goig et diria:
Ja en tinc prou!

3. Arie (Alt)

*Schlummert ein, ihr matten Augen,
Fallet sanft und selig zu!
Welt, ich bleibe nicht mehr hier,
Hab' ich doch kein Teil an dir,
Das der Seele könnte taugen.
Hier muß ich das Elend bauen,
Aber dort, dort werd' ich schauen
Süßen Friede, stille Ruh'.*

4. Rezitativ (Alt)

*Mein Gott! wann kommt das schöne: Nun!
Da ich im Friede fahren werde
Und in dem Sande kühler Erde
Und dort bei dir im Schoße ruhn?
Der Abschied ist gemacht,
Welt, gute Nacht!*

5. Arie (Alt)

*Ich freue mich auf meinen Tod,
Ach! hätt' er sich schon eingefunden.
Da entkomm' ich aller Not,
Die mich noch auf der Welt gebunden.*

3. Ària (contralt)

Dormiu, ulls cansats,
tanqueu-vos plàcids i feliços!
Món, ja no em quedo més aquí,
no trobo res en tu
que pugui servir a la meva ànima.
Aquí he de comptar amb la misèria,
però allà, allà veuré
la pau dolça i el tranquil repòs.

4. Recitatiu (contralt)

Déu meu! Quan ve la bellesa?: Ara!
En pau me n'aniré
i sota l'arena de la freda terra
allà amb tu a la teva falda descansaré?
Ja m'he acomiadat,
bona nit, món!

5. Ària (contralt)

Espero la meva mort,
Ai! Tant de bo ja hagués arribat.
Així defugiria totes les dificultats
que encara em lliguen a aquest món.

Johann Christoph Bach (1642-1703)

Lamento - Ach, daß ich Wassers g'nug hätte

*Ach, dass ich Wassers gnug hätte in meinem
Haupte,
und meine Augen Tränenquellen wären,
dass ich Tag und Nacht beweinen könnt meine
Sünde.*

*Meine Sünde gehe über mein Haupt.
Wie eine schwere Last ist sie mir zu schwer
worden,
Darum weine ich so,
und meine beiden Augen fließen mit Wasser.
Meines Seufzens ist viel, und mein Herz ist
betrübet,
denn der Herr hat mich voll Jamers gemacht
am Tage seines grimmigen Zorns.*

Ai, si tingués prou aigua al cap,

i els meus ulls fossin fonts de llàgrimes,
que dia i nit pogués plorar pel meu pecat.

El meu pecat m'aclapara.
Com una càrrega pesada, és massa dur per a
mi,
per això ploro,
i l'aigua brolla dels meus ulls.
Molts són els meus sospirs, i el meu cor
s'affligeix,
perquè el Senyor em va omplir de penes
el dia de la seva ira.

Antonio Vivaldi

Cantata *Pianti, sospiri e dimandar mercede*, RV 676

*Pianti, sospiri e dimandar mercede
lusinghe son di femina incostante,
che per vantarsi amante d'un 'incorrotta fede
da per pegno d'affetto.*

*Ma che poi nel suo petto
vi regni un tal amor, ah non è vero,
se i pianti ed i sospiri,
e la chiesta mercè ch'amante brama,
si cangian di repente
in risi, in vezzi ed in lasciar chi l'ama*

*Lusinga è del nocchier
Quel venticel legger
che placido lo invita a solcar l'onde.*

*Ma fuor del porto appena
i fiati suoi scatena
e il scampo alla sua vita allor nasconde*

*O ingannato nocchiero
troppo incauto a dar fede a mobil aura,
ti lasciasti condur fuori del porto,
e appena visto il mar, restasti assorto.*

*Ma è più deluso amante, che nel mare d'amore
d'aura fallace d'amorosa spene allettato il suo
core,
mentre spiega il desio del proprio affetto,
ecco improvviso, oh Dio,
di sdegno e d'odio insieme
in turbine lo assale empio e malvagio
che predice al suo cor un rio naufragio*

Aria

*Cor ingrato dispietato
sol racchiude inganni e offese,
sol nudrisce infedeltà.*

*Ma poi vuole giusto il cielo
che se prova il stral d'amore
non ritrovi che rigore,
che dispregzi e crudeltà.*

Plors, sospirs i demanar mercè
són adulacions de dona voluble,
que per presumir de ser una amant de fe
incorruptible va mostrant el seu afecte.

Però que en el seu pit
hi regni un amor tal, ah, no és pas cert
si els plors i els sospirs
i la mercè que tant demana,
es transformen de cop
en riures, afectacions i en deixar aquell que
l'estima

La seducció és per al timoner
aquella brisa suau
que plàcida el convida a solcar les ones.

Però quan tot just marxa del port
deixa anar els seus sospirs
i li amaga el camí de retorn a la seva vida

Oh, timoner enganyat
massa incaut confiant en una brisa mòbil
et vas deixar portar fora del port,
i tot just vas veure el mar, et vas quedar absort.

Però més decebut és l'amant al qual la brisa
fal·laç li consola el cor, en el mar d'amor, amb
esperances amoroses,
mentre ell explica els anhels dels seus
sentiments
és aleshores quan de sobte, oh Déu,
el desdeny i l'odi junts l'assalten en un remolí
impietós i malvat i el seu cor preveu un
naufragi

Ària

Cor ingrati sense pietat
només conté enganys i ofenses,
només alimenta la infidelitat.

Però aleshores el cel just s'assegura
que si experimenta la fletxa de l'amor
rebi només duresa,
menyspreu i crueltat.

Melchior Hoffmann (ca. 1679-1715)

Cantata *Schlage doch, gewünschte Stunde*, BWV 53

*Schlage doch, gewünschte Stunde,
Brich doch an, du schöner Tag!
Kommt, ihr Engel, auf mich zu,
Öffnet mir die Himmelsauen,
Meinen Jesum bald zu schauen
In vergnügter Seelenruh!
Ich begehrt' von Herzensgrunde
Nur den letzten Zeigerschlag!*

Toca ja, anhelada hora,
comença, bonic dia!
Apropeu-vos a mi, àngels,
obriu-me els prats del cel,
perquè pugui veure el meu Jesús ben aviat
en l'alegre pau de l'ànima!
Ho desitjo de tot cor
només els últims minuts!

Georg Friedrich Händel

I will magnify thee, HWV 250b

Salms 144 i 145

*I will magnify thee, O God my King.
And I will praise thy name for ever and ever.*

Et magnificaré, oh Déu, el meu rei.
I lloaré el teu nom per sempre més.

Coneixes els beneficis dels abonats del Palau?

NOUS
ABONAMENTS
A PARTIR DEL
3 D'ABRIL

Prioritat en la venda d'entrades i abonaments de la temporada.

No pots assistir a algun dels concerts del teu abonament? Amb la **Butaca Lliure** bescanvia les teves entrades per altres concerts de la Fundació.

Descomptes en entrades, activitats i altres abonaments.

Visites guiades al Palau per només 9 euros.

Preus especials en tiquets de **pàrquing** d'aparcaments Saba. A la venda a Taquilles.

Descomptes a la **cafeteria** del Foyer.

Invitacions a esdeveniments especials i promocions en **altres equipaments**.

Forma part
del Palau i treu suc
del teu abonament!

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

D. L. B66821-2017

Propers concerts al Palau

Palau 100
DIMECRES, 03.05.17 – 20.30 h

English Baroque Soloists
Sir John Eliot Gardiner, director

C. Monteverdi: *Il ritorno d'Ulisse in patria* (concert escenificat)

Preus: 30, 40, 60, 85 i 150 euros

Palau Grans Veus
DILLUNS, 08.05.17 – 20.30 h

Mark Padmore, tenor
Paul Lewis, piano

F. Schubert: *Winterreise*, D. 911

Preus: 15, 25, 30 i 40 euros

Palau Bach
DILLUNS, 29.05.17 – 20.30 h

Cantus Cölln
Konrad Junghänel, director

J. S. Bach: *Motets BWV 225-231* (integral)

Preu: 30 euros

Palau 100
DIMECRES, 21.06.17 – 20.30 h

Le Concerts des Nations
Jordi Savall, director

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 39, KV 543*

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 40, KV 550*

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 41, KV 551, "Júpiter"*

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros